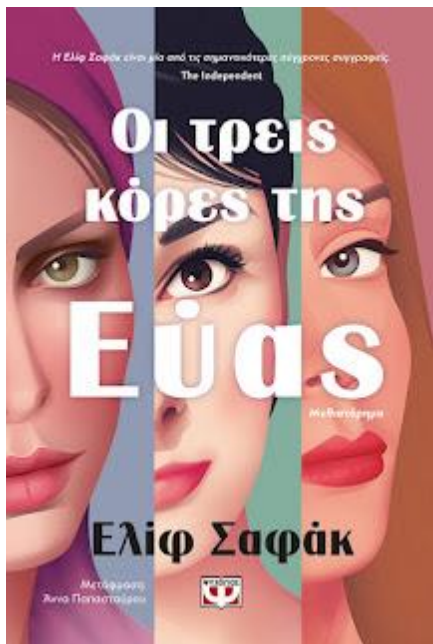

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ της Elif Shafak - Book review

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Η Πέρι, μια πλούσια Τουρκάλα, νοικοκυρά και μητέρα, πηγαίνει σ' ένα δείπνο, σε μια παραθαλάσσια έπαυλη της Ιστανμπούλ, όταν ένας ζητιάνος τής αρπάζει την τσάντα. Καθώς πασχίζει να την πάρει πίσω, μια φωτογραφία πέφτει καταγής – μια παλιά Πολαρόντ από το πανεπιστήμιο, που εικονίζει τρεις κοπέλες με τον καθηγητή τους. Απομεινάρι ενός παρελθόντος – και ενός έρωτα – που η Πέρι πάσχιζε απεγνωσμένα να ξεχάσει.

Η φωτογραφία γυρίζει την Πέρι πίσω, στα δεκαεννιά της. Στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, και στον υπέροχο, επαναστάτη καθηγητή της, ο οποίος με το σεμινάριό του περί Θεού τής άλλαξε τη ζωή. Στο σπίτι που μοιράστηκε με τις δύο καλύτερές της φίλες, τη Σιρίν και τη Μόνα, και στις ζωηρές διαμάχες τους σχετικά με την ταυτότητα, το Ισλάμ και τον φεμινισμό. Και τελικά, στο σκάνδαλο που συντάραξε και τις τρεις. Η Σιρίν, η Μόνα και η Πέρι: η Αμαρτωλή, η Πιστή και

η Μπερδεμένη. Δεμένες με μια φιλία αταίριαστη, δύσκολη, ταραγμένη.

Από την Ιστανμπούλ ως την Οξφόρδη, από τη δεκαετία του '80 ίσαμε σήμερα, Οι τρεις κόρες της Εύας είναι μια συγκλονιστική ιστορία για την πίστη και τη φιλία, τον έρωτα και την απρόσμενη προδοσία, αλλά και για τη συντριπτική αντιπαράθεση ανάμεσα στην παράδοση και τη σύγχρονη σκέψη.

Προσωπική άποψη:

Η βρετανoturκικής καταγωγής Elif Shafak δεν είναι μόνο μια πολυγραφότατη και πολυβραβευμένη συγγραφέας, αλλά, θα έλεγε κανείς, μια πολίτης του κόσμου. Αυτό είναι ένα συμπέρασμα στο οποίο μπορεί να καταλήξει κανείς αρκετά εύκολα, αρκεί να μελετήσει έστω και λίγο το συγγραφικό της έργο, το οποίο καταπιάνεται πολύ συχνά με κοινωνικά και πολιτιστικά ζητήματα, θίγοντας θέματα πολιτισμού, θρησκείας, ανθρώπινων διαφορών και σχέσεων, αναζητώντας και παρουσιάζοντας τρόπους για το πως μπορεί να ζήσει κανείς αποδεχόμενος τη διαφορετικότητα και τη μοναδικότητά του, αλλά την ίδια στιγμή, αποδεχόμενος εξίσου τη διαφορετικότητα και τη μοναδικότητα των γύρω του.

Το "Οι τρεις κόρες της Εύας" δεν αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα, με το βιβλίο να μας αφηγείται την ιστορία τριών γυναικών, που αν και πολύ διαφορετικές μεταξύ τους, κατάφεραν να ξεπεράσουν τις διαφωνίες τους και να γίνουν φίλες, ζώντας τη φοιτητική τους ζωή η κάθε μία με τον δικό της τρόπο, αλλά έχοντας το ίδιο πάθος για όσα πίστευαν και πρέσβευαν. Και με αφορμή μια φωτογραφία στο σήμερα, που θα ξυπνήσει τις μνήμες μιας εξ αυτών, της Πέρι, "ταξιδεύουμε" πίσω στη δεκαετία του '80, ακολουθώντας τες στα πρώτα

τους, ουσιαστικά, βήματα προς την ενήλικη ζωή τους, από την Κωνσταντινούπολη στην Οξφόρδη, και από μια ήρεμη ζωή σε μια άλλη που έσκασε με κρότο, εμπλέκοντάς τες σε ένα σκάνδαλο από το οποίο ήταν βέβαιο πως δεν θα έβγαιναν ποτέ ξανά οι ίδιες όπως ήταν πριν απ' αυτό.

Σίριν, Μόνοι και Πέρι. Τρεις γυναίκες που αν κι έχουν μια κοινή πορεία, η οπτική τους απέναντι στον κόσμο, στο ποια είναι η θέση της γυναίκας, και σε ό,τι αφορά την θρησκεία του Ισλάμ, διαφέρει πάρα πολύ. Ουσιαστικά, έχουμε τρεις γυναίκες που εκπροσωπούν τρεις διαφορετικές κατηγορίες ανθρώπων: τους άθεους, τους θεϊστές και τους αγνωστικιστές, με τη συγγραφέα να τολμάει ν' αγγίξει ένα τόσο ευαίσθητο θέμα για τους μουσουλμάνους, κάτι που από μόνο του αξίζει να λάβει κάποια εύσημα, πόσο μάλλον όταν καταφέρνει να προσεγγίσει κάθε μία απ' αυτές τις κατηγορίες ανθρώπινα, με σεβασμό, κατανόηση και κυρίως χωρίς καμία διάθεση για κριτική. Απλά, προσφέρει τροφή για σκέψη, καλώντας τον αναγνώστη να δει μια γνωστή κατάσταση μέσα από ένα άγνωστο σε αυτόν πρίσμα, όχι για να τον μεταπείσει σε κάτι, αλλά για να τον κάνει να αναγνωρίσει αυτό που ίσως δεν μπορεί να καταλάβει επειδή δεν έχει προσπαθήσει να το κάνει.

Η γραφή της Shafak είναι άμεση, έντονη, ειλικρινής, καθαρή και διαυγής όπως τα κρυστάλλινα νερά, ακολουθώντας παράλληλα μια πολύ γραμμική αφηγηματική ροή, που δεν εστιάζει τόσο πολύ στην ίδια την πλοκή, όσο στους ανθρώπους που καθορίζουν την πορεία αυτής. Άλλωστε, οι άνθρωποι είναι εκείνοι που "γράφουν" την ιστορία, όποια κι αν είναι αυτή, απ' όποια μεριά κι αν το δεις, και η πραγματική της ουσία πηγάζει από το συναίσθημα που γεννιέται και ανθίζει μέσα τους, ιδιαίτερα όταν αυτό μοιράζεται, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Κι αν μη τι άλλο, η Shafak ξέρει πολύ καλά, κατά πως φαίνεται, πως να το κάνει αυτό, αντιμετωπίζοντας τις ανθρώπινες σχέσεις και τα ανθρώπινα συναισθήματα όχι ως κάτι δεδομένο, μα με μια διορατικότητα που σε κάνει να δεις πίσω από το προφανές, και με μια πηγαία ενσυναίσθηση που αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές σου.

Το βιβλίο αυτό αφηγείται μια ιστορία ενηλικίωσης που ακολούθησε τρεις διαφορετικές κατευθύνσεις, οι οποίες καθορίστηκαν όχι τόσο από την εθνική και την κοινωνική κουλτούρα, τον τρόπο ανατροφής των τριών αυτών κοριτσιών, τις θρησκευτικές και τις πολιτιστικές πεποιθήσεις με τις οποίες γαλουχήθηκαν, αλλά από τον τρόπο που η κάθε μία απ' αυτές επέλεξε να τις ερμηνεύσει, να τις κατανοήσει, να τις αποδεχθεί ή να τις απορρίψει, υιοθετώντας για εκείνη τη ζωή στην οποία θαρρούσε πως θα ταίριαζε καλύτερα, χωρίς, όμως, αυτό να αναιρεί την βίαιη νεανική αγάπη, το αίσθημα ζηλοφθονίας που πολλές φορές καλλιεργείται σε αυτές τις ηλικίες, τον παρορμητισμό που μας ωθεί σε λάθος αποφάσεις - γιατί όσο τέλεια κι αν θεωρούμε πως είναι τα πιστεύω μας, αυτό δεν κάνει τέλειους κι εμάς. Μια ιστορία που σου προσφέρει ένα κοινωνικό, θρησκευτικό, πολιτιστικό, ανθρώπινο "ταξίδι", που σε γεμίζει εικόνες καθώς πορεύεσαι μέσα στον χρόνο και φτάνοντας μέχρι το σήμερα, έχοντας λίγο πιο ανοιχτούς ορίζοντες και λίγα περισσότερα πράγματα να σκεφτείς, και γιατί όχι, να αναθεωρήσεις.

Βαθμολογία 9/10